

ADY ENDRE

Hazavágyás Narfény-országból

Akkor én majd nem erre járok,
Nem Narfény-országban rogyok össze.
Magyar árok lesz az az árok.

Hajh, Erdélyország határszéle,
Hajh, régi, híres, bús Magyarország,
Jól hal meg ott a lantos-féle.

Volt, amíg élt, országút vadja,
De ha az erő elfut inából,
Hazafias árok fogadja.

Álomlátó szeme meredten
Bámul a nagy, szürke magyar égre.
Már nem könnyes s nem félve rebben.

Otthon süti végre magyar nap,
Otthon álmodik Narfény-országról
S kik rácsapnak: hazai varjak.

Nizza, 1906

Babits Mihály könyve

Kritika helyett vers

Öntött szavak, kik egyre olvadóbbak,
Barátom és én lelkem szavai,
Be jó lenni és rejtve lenni jónak
S nem gyilkos ágyút hizlaló vad ércnek,
De a sümpölygő aljak fölött: bércnek.

Ily bércnek lenni: ez a szent magyarság,
Táplálkozott a tájak mindivel
S ha persze sokszor rátamad a balság
S ha letről bárkik rá rút fertőt kennek:
Megmarad fölső, magyar szerelemnek.

Ez a kis fajta, még nem biztos lélek:
Ez a magyar, azért oly bizonyos,
Hogy van joga élni, forni és élhet:
Mert ércek s bércék iszapja fölötté
Ércek és bércék állnak odakötte.

Szép könyv, talán ha csak a keveseknek
Tetszenél ma: dicsőséged s bajod,
De sorsot ennél mégse hiszek szebbet:
Öntött szavak, kik egyre olvadóbbak,
Szálljatok szét jóságokként a jóknak.

1916

Lelkek a pányván

Kipányvázták a lelkemet,
Mert ficánkolt csikói tűzben,
Mert hiába korbácsoltam,
Hiába űztem, hiába űztem.

Ha láttok a magyar Mezőn
Véres, tajtékos, pányvás ménet:
Vágjátok el a kötelét,
Mert lélek az, bús, magyar lélek.

1905